

GRUpa Putina [TPCT 134]

Czym jest wywiad rosyjski w dzisiejszym świecie, jaka jest jego taktyka i strategia? Gdzie w tym wszystkim znajduje się Polska? To są kwestie, które chcemy poruszyć w tym numerze tygodnika.

Wszyscy już od dawna wiemy, że czas się nie wypełnił i nie nastąpił żaden koniec historii. Można powiedzieć, że jej nurt płynie znów bardzo wartko i nie zamierza wcale wejść w leniwą fazę. Lata 90., które dały na chwilę oddech państwom Zachodu, a także pozwoliły ukonstytuować się naszemu regionowi, już dawno przeminęły, by nie powiedzieć, że przebrzmiały – nie słychać już nawet ich echa. Probierzem siły historii jest konflikt, który unaocznia jej brzegi, a także główny bieg. Gdy „zimna wojna” dobiegła końca, świat Zachodu na chwilę utracił jej główny nurt sprzed oczu, jakby został wprowadzony do podziemi. Dziś jednak znów widać go wyraźnie i nie wygląda, jakby chciał się zatrzymać, ba! nawet spowolnić. Poszczególne płyty współczesnej gry politycznej wprawiają historię w nieustanny ruch, co więcej do tego stopnia, że czasem – mimo najszczerzych chęci dokonania kamuflażu jej porywistego przebiegu – uwidacznia się w z nieprzebraną okazałością.

To właśnie układanka dzisiejszego świata sprawia, że dawne rozleniwienie już dawno nie ma racji bytu. Walka toczy się na wielu poziomach i wraca w stare koleiny. Zachód przeciwstawiony rosyjskiej formule konfliktu, to obraz świata, w którym obecny jest poważny *agon*, a polityka nabiera geopolitycznych rumieńców. Bez wątplenia przykładem jest seria wydarzeń, stanowiąca ciekawy krajobraz, który w pewnych kręgach dawno nie był

Putin i jego służby zdają się być coraz śmielsi i pewniejsi w swoich akcjach, ale Zachód – pomimo pewnej poprawności politycznej – nie pozostaje dłużny

uświadomiony. Oto rosyjski wywiad, na przestrzeni dosłownie kilku miesięcy, zaliczył kilka poważnych wpadek, które prowadziły do poznania siatki agentów Moskwy w

Europie Zachodniej. Skala zjawiska pokazuje rozmiar i rozmach Kremla w infiltracji społeczeństw państw UE. Putin i jego służby zdają się być coraz śmielsi i pewniejsi w swoich akcjach, ale Zachód – pomimo pewnej poprawności politycznej – nie pozostaje dłużny.

Widzimy teraz wyraźnie, jak swego czasu niewyraźna polityka szła wierzchem, a pod spodem odbywały się realne gry polityczne. Dlatego warto zadać pytania nie tylko o rosyjski wywiad i jego wpływy na Zachodzie, czy też interesy i cele, które sobie stawia, ale także szerzej zastanowić się nad zmianami, które dokonują się geopolitycznych napięciach, które uwidoczniły się także poprzez ostatnią dekonspirację zabójców zabójstwa Skipala czy też kolejnych 305 agentów GRU. A przecież lista zaniedbań rosyjskiego wywiadu jest dłuższa: ujawnienie Rosjan nieoficjalnie biorących udział w konflikcie z Ukrainą, wskazanie odpowiedzialnych za zestrzelenie samolotu MH-117, czy też ujawnienie tożsamości oficerów działających na rzecz destabilizacji sytuacji na Bałkanach. Te wszystkie działania obrazują pewną strategię, która została ostatnio nieco odsłonięta.

Z drugiej strony – co może także skłonić nas do refleksji – seria ujawnionych działań przez państwa NATO czy też same Stany Zjednoczone prowadzi do wniosku, że służby Zachodu są zdeterminowane do przeciwdziałania siatce

wywiadowczej Putina. Wymiana ciosów jest toku i można powiedzieć, że w tej rundzie wskazanie jest wyraźne na blok państw Zachodu. Czy jednak skala infiltracji ze strony rosyjskiej nie budzi – pomimo nawet swej nieudolności – grozy? A gdy dodamy natężenie cyberataków, które rozpoczęły się nieco ponad dekadę temu, a dziś przybrały wieloraki charakter – od twardych ataków na serwery, po mieszanie się do polityki przez *fake news*, aż do ujawnionych ostatnio fałszywych kont na Twitterze – powiązanych z Moskwą, czy sprawa nie staje się niemal kluczowa z punktu widzenia bezpieczeństwa? Te wszystkie obrazki, ukazują wyzwania, które czekają państwa chcące się temu przeciwstawić.

Nie ma się co oszukiwać, że w kontekście ostatnich działań za wschodnią granicą – Polska jest ważnym elementem tej strategii

I na koniec – warto odnotować, że Polska w tym układzie stanowi ważny element. Nie do obrony jest dzisiaj prześmiewczy ton o

maniakach, widzących wszędzie rosyjskich agentów. Dziś to jest rzeczywistość, z którą przyszło się borykać wszystkim państwom, w których destabilizacji upatruje Kreml własnej siły. Nie ma się co oszukiwać, że w kontekście ostatnich działań za wschodnią granicą – Polska jest ważnym elementem tej strategii. I to od nas teraz zależy, gdzie skupi się uwaga Zachodu, czy będziemy potrafili ją pozyskać i wyzyskać dla naszego interesu. Stawka gry jest wysoka – i póki co, wydaje się, że doszliśmy do momentu, gdy po raz pierwszy od wczesnych lat 90. nikt z poważnych graczy nie ma co do tego wątpliwości.

Czym jest wywiad rosyjski w dzisiejszym świecie, jaka jest jego taktyka i strategia? Gdzie w tym wszystkim znajduje się Polska? To są kwestie, które chcemy poruszyć w tym numerze tygodnika.

Jan Czerniecki
Redaktor naczelny